

עין משפט
נר מצוה

לא א מיי סוף מלכות שבת
הלכה ח:
לכ ב מיי סוף הל' שבת
הלכה יג (ויש' הל' שבת
הל'ין):
א מיי סוף מלכות מלכות
למדות הל' ג (שש' יד
סוף ש' שש' ח):
ד (מיי ש' הל' ד):
ה ח מיי ש' הל' ה:

זוסף רש"י

[illegible]

שיטה מקובצת

[illegible]

: 2

בְּנֵי שֶׁנִּתְּבוּן לִכְבוֹת הַעֲשִׂיוֹת בְּיָד הַלְבִּיעֵי הַחַתּוּתוֹת כְּמִשְׁמֶרֶת רִבִּי יִתְחַן בְּנָפֶשׁ שֶׁ (י) וְלֹא יִנָּפֶשׁ אֵלֶּה דְּרִישׁ לִימָר אֲמֹר שֶׁשֶׁשֶׁה־הַסִּמְחָן יִשְׁעַר קִרְבּוֹיֵינוּ בְּלַע"י (ז) שֶׁנִּגְעֲרוּ הַפְּעִים וְנִעְשׂוּ חֲמִימִין (ח) וְיִסְמַר הַסִּמְחָן (ט) בְּנִגְזוֹת מִן הָאֵל וְרִישׁוֹ שִׁיבְנוּ מִשְׁמֶת הַלְבִּימָה לְעֹשֶׂת כְּרֹאשׁ בְּרֹאשׁ (טו) וּמִשְׁחָן הַסִּמְחָן דִּקֵּן יִשׁ (טז) אֵל חֶסֶן קִנָּן לְהַסְמִיחֵם מִן שִׁעֲשׂוֹ אֲפֵר חֹהֵל קִרְבָּן וְיִסְחָן רִאשׁוֹת לְשׁוֹם דְּבַר וְהִיא דְּרִישׁ שֶׁיִּסְתַּלֵּם לְנִמְרֵי יִיחוּ אִפֶּר חֹהֵל נִסְחִין לִכְבוֹת הַעֲשִׂיוֹת וְלִכְבוֹת הַלְבִּיעֵי הַחַתּוּתוֹת וְיִסְתַּלֵּם הַכְּרֵשׁ עַל הַסִּמְחָן אֵלֶּם חֲמִימִין (יח) יִסְתַּלֵּם יִשׁ אֵשׁ שִׁעֲשׂוֹ אֲפֵר חֹהֵל קִרְבָּן (יט) יִסְתַּלֵּם יִשׁ אֵשׁ שִׁעֲשׂוֹ אֲפֵר חֹהֵל קִרְבָּן (כ) לִר"א בְּרִבִּי (יִתְחַן) (יְדֻקָּם) מִחִיבִי שֶׁעֲלֵם מִשׁוֹם בְּרִיט וְיִמְשֹׁם הַכְּרֵשׁ וְאִף עַל גַּם מִקְלָתוֹ הוּא וְאִף עַל גַּם דְּרִישׁ מִתְּלַמְּדֵה שֶׁמֶלֶךְ לִרְשִׁים לְגִיפֶשׁ הֵנֵא מִיִּדְּרֵה לֵהֵב כִּי יִהְיֶה מִתְּמַחֵב אֵל עַל דֶּקֶר כִּרְבִּי שֶׁמֶלֶךְ מִתְּמַחֵב מִתְּמַחֵב הַכְּרֵשׁ וְלִרְכֵּן אֵלֶּם חִיט מִשׁוֹם הַכְּרֵשׁ מִתְּמַחֵב מִתְּמַחֵב שְׂטוֹר: **סְבִירָא** אִיָּה בְּרִבִּי יִהְיֶה דְּרִישׁ דְּרִישׁ דְּרִישׁ שֶׁאֵינָם מִתְּבוּן חִיבִי וְלֹא

הדרן עלך ספק אכל חלב

אבל ד'ם שמיטה בכהמה בחיה ובקור
בין טמאין בין טהורין דם נחירה
(ג) דם עקור דם הקזה שהנשמה יוצאת
מן חייבין עליו ד'ם המוחל דם הלך א' דם ביצים
(ד) דם חגבים ד'ם התמצית דם חייבין
עליו רבי יהודה מייבב בדם התמצית:
(ה) ת"ד יכל דם לא תאכלו שומע אני אפ'
גם דם מהלך שחום דם ביצים א' דם חגבים
ד'ם חגבים

הדרו עלך ספק אבל חלב

אבר **ד** שחיבה (טוב) ב'. והקשה ה"י דבגמרא דרש מה בדמה חיה ועוף ששמשאין טומאה חמורה וטומאה קלה ועוף טמא אינו מומא בגדים אינו הבלים וא"כ אינו מומא טומאה חמורה ומכלל דמו אסור וי"ל דלמשקא יחזא דמחין כלכל ויפטר וי"ק לעוף ולבשרה מה עוף ובדמה מיוחדן דלחניהו מומא חמורה וטומאה קלה כגון כטבורין לאסוקי דגים ומחנים דאין כבנים שום טומאה חמורה כי יסון צריך לומר דקדמה מה בדמה ועוף כי יש בהן אסור ויהיה ומפנין קלקן (דף קא) איסור מיהו ויהיה שחטים אף שוף טמא ודלמה מן טומאה שאלן לכן יהיה לאחר שחטים מזה ליה אלא שחט מנה הכי קלמא כמין בדמה ועוף איכא אסור ויהיה ואפי' למ"ד שחטים אחרים מן החמור נמיה מיהא כפי ואיכא אסור וימכל קאסו טבל לפשר אסור ויהיה צריך מיתה אסור מן החי משום כשר מן החי ויחשבה מיתה איכא מיהא מן חסו וז' אלב מן טומאה חמורה ה"ל דבשריטו ובגמרא קלמא ד' אלב מה בדמה שאינן אלא על גנים קף שוף שאני כי ה"י ממי' למיחר אז מה בדמה ששמשאה חמורה אף שוף כי ד' לאסוקי דם שוף טמא שאני מומא חמורה וי"י הוה ממי' לפשר אף שוף שאניי כאלא על הגנים כגון מומא אלב שאני מומא לא: ד' עיקור: איכא דתפסד דם עיקור שעקוקי סימנים ממקום עיקורן אלא קשה היה שחטים ממה עדי ידן וכלסן נמיה מטיה שיהא ספולה אלב ערפה אלא ש' דם אזי כדמא שאלן השמטה ויחזה כן לך צריך לומר דשחטים שחטה לאחר עיקור: ד' הקוה שהשחטה ויחזה ב'. והוא הדין בדדם שחטה וגמיה ועיקור כענין שהשחטה ויחזה כי אלא אלא איצטריך למיחר כן כי דם הקוה שאלן נגילות שיקר ד' נלמחמו עדי שיהא לם דם השמט: ד' ביצים: פירי קונטרסין בליה הגרנולת לשון אלב עדי וקפיה דבגמרא קלמא אינא ד' עניס שאלן ממי' כשר: ד' גרים אי"י חייב עניי. משמעה אלא איצטריך אלא וקפיה דבגמרא קלמא אחר רב דם דגים שפינקו אסור ומותיב ליה מנכרייהא ואחרי לייסיעיה מתמתניתין ריש לומר אין דמי הוה ממי' למיחר וליעטמין חקיקי ליה מתמתניתין: י"ז"ב בהן טומאה חמורה וטומאה קלה ריש בהן אסור ויהיה ומה חזן שיהא קלמא לרביטו צריך למה צריך לכל מי דלדניו כדמא מייבוי מן דלחניהו וז' על סבלת שחטים שאניו בהן אסור ויהיה ומה חזן שיהא קלמא לרביטו צריך למה צריך לכל מי

6516

[illegible][illegible]

מסורת הש"ס

[illegible]

ורדה אור השלם

1. וְכֵן רָם לֹא תֹאכְלוּ בָבֶל
מִשְׁבַּחְתִּיכֶם לְעוֹף וְלִבְהֵמָה:
יִזְכָּר 1 ב'

הנהגות הב"ח

[illegible]

רבינו גרשום

ראפר בר חנינא ור' אלפז
במחברין לבעבא דא העליות
דינא וינא נפח. אמר ר' חנינא
די כאן דע שמינר. ור' אלפז
ורבנא שול אהנה ור' חנינא
די הלכה ור' שמינר
אלפז וינא. אמר ר' אבין
ור' חנינא דאמרי תרווייהו כגון
שמתקין לכותב להעביר. חייב
שום חסד דלא חייב חסד
אחד דבר הלך דא וסיי אסא
הקבא ללא רצאה ללא חשאה:
ור' אלפז בר דוד דבר הלך
דלא דאמר חסד רצאה
וחייב עליה חסאה. דאמא חסאה
זיכ לך אהנה וסמא של חסד
אז דע שמינר. אמר ר' אבין
יב חסד בר אבין. ר' חנינא
להקבא אלא כהנייהו. בין ר'
סמא לר' אלפז. בר דוד
גון שמעון להקבא חסד
דאמא חסאה.

[illegible]

הוא עליו מוט לאחור רם ששטת
אין חייבן עליון כרת אלא לאו
מ. כמ. ארם ורם ביצים דמייחא
אונקלין בכביצה ושימאה חמורה
והיתה לאחרי שחיטה: אצוצא רם
ורבה נמחק: (89) דרבר שאני חיבת
רם מאליון דרבי ספיק רישיה ועיב
לעור בהשטת מאלו לא חושט

בניחור, ריחם או עיקור; ודיון של בהמה שרעשמה וצאה בו, היינו דם קילוח חיובי של תחלה ובסוף; דם (הבגור) והטחולן. שפירש ממנו דם הלב שפירש ממנו דם ביצים של בהמה בעלמא ודם גדים וחבשים ושרצים אין חיובין עליון וכו', כדפריש בבראש; וא' דם מחליב שחינו מיידי בביצים דשן ומחיות ומעוות בדם; מה שף ובהמה מיוחד שיש בהן טומאה קלה. היינו שופא שטמטמן אדם בשפא וכתב בנו והוציא את נבלתם; ויש בהן איסורא קדש שחיטה. אבילה.

לעולם הוא ראדור ר' יהודה את ר' שמסן; (ג) מחבטין לרבותא נקט דאפי' חייב דרא חיבת לא וחיבת נפ' חיבת ולכן לייש הטמחן (ס) ליה דתוי מלאכה שאנה צריכה לעולם כמו בשמעתין נחבטין לכבות והרבעה דף קפ ע"א; גבי הא דאקמה רל' בעי לעיז ורא אביי ורבא דאפי' חייבין מודה ריש ב' ובין דנחא וביס ושרצים שאין חיות הם מחליב שחים לייש הטמחן;

החומר ויש בהן איסור והיתר וכן מין בשר ארציא... [ט] שוחט שאין בהן שומא קלה חיבות וי... [ק] ין חרא. חיבה ראובי וחיובי שחיה ואם אן נקרא כחא אהתן] יסורו בלא כלום דייל ולכן מיהא
ליו לא דקא וא אזנו מקדים המוקדם ואזנו מאחר המאוחר הליכאל לא מני ולא מחייב חרא בשביל
ויתור ובאחרת שיהיה בחקמה תמצא ששעשית עם האחרית בלא הקדמה ואחרית על השניה פסטר
ואתן אות ש' ליש: [ט] ולא נפש שיעשה מלאכת ביול אלא אור ו' נמחק: [ט] בלעזו כי הוא דרכו
מחסיף הנשים מן אור ו' וחיבת בבה נמחק: [ט] ביול מלאכה אור ו' נמחק: [ט] כי אין ארזין
אלעזר ב' צדוק מחייב. אור ל' וחיבת יצחק נמחק: [ט] וכתובות דף ה' [ג] שח' מוכס' יחלף דף ה' [ג]:
בארצא ליש: [ט] חרא דאין צורך לעוף חיפוי הייל: [ט] לית דביד ארזיני בארצא דרזיה ולאוהבי שש
אידך דתא וסור מוטוס דרתי מלאכה שאניה צורבת לערסא וכן אמר מורי דרך יש לערש בך דרך רכל
ד' שפיר מלאכה שאניה צורבת לערסא: [ט] דאדעא דרבי